

باب اول - لوح مبارک دربارهٔ اینکه خدا فقیر را دوست میدارد

در لوح مبارک از قلم مبارک نازل شده قوله تعالی :
هو الله

یا رضی انشاء الله از تجلیات انوار آفتاب حقیقت منور باشی و بذکر دوست یکتا ناطق و بر حبش ثابت و بر امرش قائم اگر فقیری غنا باتست و قتیکه این مظلوم در زیر غل و زنجیر در ارض طا بود در حالتیکه دو روز بر او گذشت و چیزی بلب نرسید و دیناری با او نبود در آن حین اغنی العالم بوده کسیکه غنای او در منتهی درجه فقر حاصل و از ذلت و ننگ عالم در سبیل امر مالک قدم دلتنگ و خجل نه تا بوده و هست غم مخور سرورها از پی دلتنگ مباش فرح بی منتها از عقب در نفس این عالم ابواب لا تحصی موجود انشاء الله باصبع اراده بگشاید و عوالم جدیده در این عالم مشاهده گردد او فقیر را دوست داشته و دارد و با او مجالس و مؤانس اگر بر تراب جالسی غم مخور مالک عرش با تست اگر گرسنه محزون مباش منزل مائده بتو ناظر اگر شب بی چراغی دلتنگ مشو مطلع نور حاضر انی او آنس مع کل فقیر و اقدم مع کل مسکین و اتوجه الی کل مظلوم و انظر کل مکروب لذت بیان رحمن و حلاوت های آن تلخیهای دنیای فانیه را مبدل فرماید و زائل نماید طوبی لمن وجد عرف بیانی و تمسک بالصبر فی سبیلی المستقیم الحمد لله رب العالمین”